На салі гамір, ритм кадрилля
Колише сотню ніг до знуди,
Стиск рук, і шепти, й жар похмілля
Кипить життя, хвилюють груди.
А по кутках батьки дрімають,
Глядять на світла та й зітхають.
Дивлюсь і я. В безмежній далі
Сіріють в млі хрести дубові,
А між хрестами блудять жалі,
Раняться об корчі тернові
І ронять сльози й краплі крові.
І дух мій лине над дуброви,
Минає села, ріки, гори,—
Та скрізь за мною гонять змори,
Тоски і смутку і розпуки.
А по безмежному роздоллі
Кричать галки і крячуть круки
Й несеться зойк: "Народ в неволі!.."
На салі гамір: шовки в'ються,
Вмира останній такт кадрилля,
По змученій душі снуються
Згадки з Виспянського "Весілля"...